

[Wilhelm]

siger 350 kr. pr. m². Jeg går ud fra, at boligministeriet plejer at godkende de grundovertagelsesaftaler, der er baseret på de 350 kr. Til trods for at Københavns borgerrepræsentation har besluttet, at disse regler skal anvendes for denne saneringsplan, så har overborgmesteren egenmægtigt lavet en aftale med det pågældende selskab om at overtage for 997 kr. pr. etagekvadratmeter imod reglen om de 350 kr. Det er altså ikke nogen forfløjten mistanke.

Dertil kommer, at ministeren jo kun svarede på noget med grundpriserne. I aftalen indgår også, at overborgmesteren har givet tilsagn om, at Københavns kommune vil bevilege en projekteringserstatning på 2½ mill. kr., og det er helt klart aftalt som en erstatning. Og så skriver boligstyrelsen – og det er grunden til, at vi nu rejser sagen over for boligministeren – at man godkender handelen »på de aftalte vilkår«. Derfor vil jeg da gerne stille de tillægsspørgsmål mere præcist, som faktisk står i begrundelsen for hovedspørgsmålet, men som jo ikke må formuleres med spørgsmålstejn osv.

Mener ministeren ikke, at det er et farligt præcedens, hvis erstatningssager på den måde køres ad bagdøren og ikke ved retten? Jeg forstod, at det sådan set allerede er besvaret bekræftende, og det takker jeg for.

For det andet: hvis man får erstatningssager, som i virkeligheden gør kommunen og/eller boligministeriet erstatningspligtigt, er det så ikke en betænkelig sag at smøre det over på de lejere, der skal være i det område?

For det tredje: synes ministeren ikke, at det er betænkeligt, at man til basis for en grundpris lægger nogle grundværdier i fri handel, som fandtes på et tidspunkt, da den tilladte bebyggelsesgrad var højere? Det kan jo føre til erstatningssager over en bred kam, hvis vi, hvad vi forhåbentlig gør, nedsætter de tilladte bebyggelsesgrader. Men det er jo faktisk noget, man har indregnet i dette tilfælde helt ekstraordinært.

Og for det fjerde: det at man fra boligministeriets side godkender handelen »på de aftalte vilkår«, betyder det også, som det pågældende boligselskab selvfølgelig insisterer på, at i de aftalte vilkår indgår aftalen med Københavns overborgmester om en ekstraordinær erstatning for projekteringsudgifter på 2½ mill. kr.?

Boligministeren (Erling Olsen):

Min helt klare, principielle opfattelse er: grundkøb for sig – erstatninger for sig. De ting må ikke blandes sammen.

Jeg mener, at der i boligministeriets godkendelse af handelen på de aftalte vilkår alene ligger, at vi har godkendt, at man kan foretage en grundhandel til den pris. Jeg mener ikke, at man kan fortolke vores tilsagn videre, således at vi dermed også har godkendt, hvad der i øvrigt måtte være aftalt. Jeg ved heller ikke, om det er vores opgave at gøre det.

Jeg kan ikke give noget klart, eksakt, juridisk helt holdbart svar på dette på stående fod, det har jeg ikke den fornødne indsigt i disse dele af sagen til at gøre, men jeg kan sige, at min fornemmelse er, efter at have kigget på sagen og drøftet den med vores eksperter, at det, vi har taget stilling til, er, at man giver en noget højere pris for den del af det samlede areal, som skal bebygges, og at dette, sammen med de priser, man i øvrigt har givet for andre dele af det samlede areal, der skal bebygges, bringer helheden ind på et niveau, som er acceptabelt.

Jeg mener ikke, at der deri ligger, at vi er gået med til at bygge nogle erstatningskrav ind i en sag om en grundpris. Jeg mener, at vi har holdt princippet: grundpris for sig – erstatning for sig. Det mener jeg at vi har holdt klart, og at vi også bør gøre det i fremtiden.

Wilhelm (VS):

Ja men lad os så dele sagen op i de to elementer, og så vil jeg igen takke boligministeren for hans principielle svar, gående ud på, at erstatningssager ikke bør afgøres ad bagdøren.

Med hensyn til det første element, der hedder grundprisen, må jeg beklage, at ministeren faktisk ikke svarer på, hvorfor boligministeriet har godkendt en så ekstraordinært høj grundpris, der er i strid med 350 kr.s reglen, en 3 gange så høj grundpris i dette særlige tilfælde. Det mangler vi sådan set en forklaring på.

Så er der den anden del, den indbyggede erstatning i aftalen mellem overborgmesteren og Borgerligt Socialt Boligselskab. Når der har været grund til at tvivle om, hvor meget der lå i boligstyrelsens og dermed boligmini-